Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26147
Copyright: Admont, Benediktinerstift

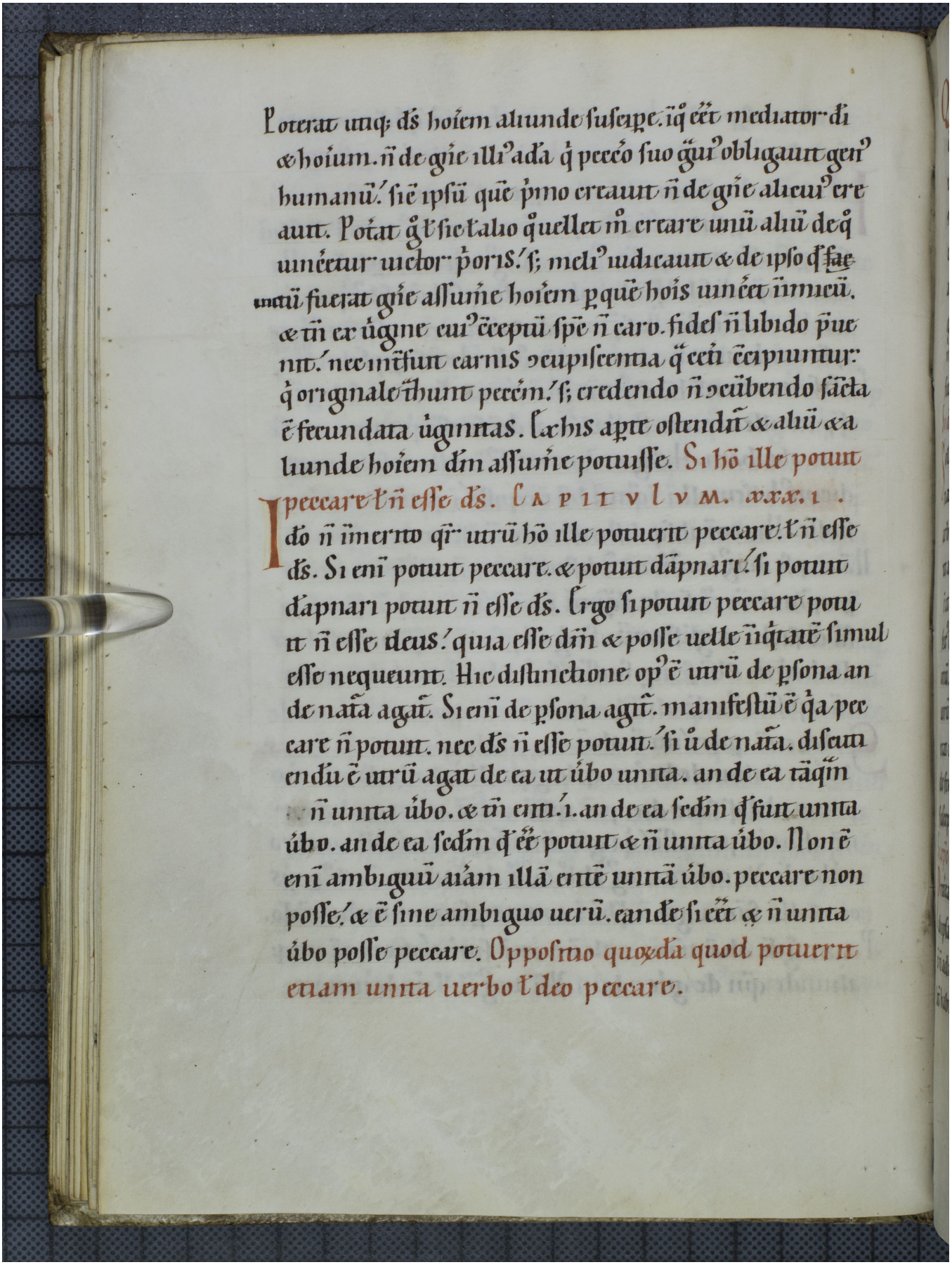

Poterat utiq; ds hoiem aliunde suscipe. iq eet mediator di
& hoium. n de gne illi ada q peccto suo gui obligauit gen
humanu. sic ipsu que pmo creauit n de gne alicui cre
auit. Potat g l sic l alio quellet m creare unu aliu de q
uincetur uictor poris. s; meli iudicauit & de ipso d fac
uictu fuerat gne assume hoiem pque hois uincet inimicu.
& tn ex ugine cui cceptu spc n caro. fides n libido pue
nit. nec intfuit carnis ocupiscentia q ceti ccipiuntur:
q originale thunt peccm. s; credendo n ocubendo sacta
e fecundata uginitas. Ex his apte ostendit & aliu & a
liunde hoiem dm assume potuisse. Si ho ille potuit
peccare l n esse ds. CAPITVLVM. xxx. i.
Ido n imerito qr utru ho ille potuerit peccare. l n esse
ds. Si eni potuit peccare. & potuit dapnari. si potuit
dapnari potuit n esse ds. Ergo si potuit peccare potu
it n esse deus. quia esse dm & posse uelle iniqtate simul
esse nequeunt. Hic distinctione op e utru de psona an
de nata agat. Si eni de psona agit. manifestu e qa pec
care n potuit. nec ds n esse potuit. si u de nata. discuti
endu e utru agat de ea ut ubo unita. an de ea tamqm
n unita ubo. & tn enti. i. an de ea scdm d fuit unita
ubo. an de ea scdm d ee potuit & n unita ubo. Non e
eni ambiguu aiam illa ente unita ubo. peccare non
posse. & e sine ambiguo ueru. eande si eet & n unita
ubo posse peccare. Oppositio quoda quod potuerit
etiam unita uerbo l deo peccare.